Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1891. Wydano i rozesłano dnia 17. Czerwca 1891. **Część XIII.**

Nr. 51.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 5. Czerwca 1891, L. 5427/pr., którem wydane zostają w porozumieniu z Wydziałem krajowym przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 20. Marca 1891, Dz. u. kr. Nr. 35, o poborze krajowych opłat konsumcyjnych.

I. Krajowe opłaty konsumcyjne i dodatki do podatku konsumcyjnego państwowego.

§. 1.

W myśl §§. 1., 2., 3. i 4. ustawy z dnia 20. Marca 1891 (Nr. 35. Dz. u. kr.) będą od dnia 1. Lipca 1891 aż do dnia 31. Grudnia 1894 pobierane we wszystkich miejscowościach kraju:

A. Dodatek krajowy do państwowego podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego w wysokości 30% tegoż podatku.

B. Samoistne opłaty krajowe:

1. W okręgach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa:

a) od rumu, araku, koniaku, likieru, tudzież innych słodzonych spirytusowych napojów gorących bez różnicy stopnia, tak przy wprowadzeniu jak i przy wyrobie w kwocie 1 złr. od hektolitra;

b) od piwa wszelkiego rodzaju tak przy wprowadzeniu jak i przy wyrobie w kwocie 50 ct. od hektolitra.

2. We wszystkich innych miejscowościach kraju od napojów spożywanych, a to:

a) od rumu, araku, koniaku, likieru, tudzież wszelkich innych słodzonych spirytusowych napojów gorących bez różnicy stopnia, w kwocie 1 złr. od hektolitra;

b) od piwa wszelkiego rodzaju w kwocie 50 ct. od hektolitra.

Opłaty wyszczególnione pod *B.* 2. nie mogą być pobierane ani przy wyrobie, ani przy wprowadzeniu napojów do miejscowości lub w obręb kraju.

II. Organa dla poboru dodatków do podatku konsumcyjnego państwowego.

§. 2.

Pobór dodatków do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego wykazywany będzie razem z podatkiem państwowym i przez te same organa.

III. Organa dla poboru samoistnych opłat krajowych konsumcyjnych.

§. 3.

Do poboru samoistnych opłat krajowych od napojów w §§. 3. i 4. ustawy z 20. Marca 1891 (Dz. u. kr. Nr. 35) wymienionych, ustanowlone będą przez Wydział krajowy okręgi poborowe w całym kraju.

Okręgi akcyzowe miast Lwowa i Krakowa stanowić będą oddzielne dla siebie okręgi poborowe.

§. 4.

W każdym okręgu poborowym będzie ustanowiony przez Wydział krajowy organ do poboru samoistnych opłat krajowych i do wykonywania kontroli, a w miarę potrzeby także filialne urzędy tego organu.

§. 5.

Każda gmina otrzyma za pośrednictwem c. k. Starostwa zawiadomienie, do którego okręgu poborowego ma należeć i gdzie będzie ustanowioną sie-

dziba organu poborowego. Obwieszczenie to poda Zwierzchność gminna wszystkim mieszkańcom do wiadomości.

W razie zarządzenia zmian w granicach okręgu lub w siedzibie organu poborowego, gmina dodatkowo w czasie właściwym zawiadomioną zostanie.

IV. Obowiązek do uiszczenia krajowych opłat konsumcyjnych.

§. 6.

Dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu, zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego, obowiązany jest uiszczać każdy, kto płaci od tych napojów podatek konsumcyjny państwowy.

§. 7.

Do uiszczania państwowych opłat krajowych od napojów w §. 4. ustawy z 20. Marca 1891 wymienionych, obowiązani są:

a) Przemysłowcy, trudniący się wyszynkiem i drobną sprzedażą tych napojów, a to tak od napojów przeznaczonych do wyszynku i drobnej sprzedaży, jakoteż od napojów spożywanych przez siebie i rodzinę, lub wydanych bezpłatnie swoim domownikom, sługom i innym osobom.

Za drobną sprzedaż uznaje się sprzedaż napojów w naczyniach mniejszych jak $^1/_2$ hektolitra.

Także producenci i hurtowni handlarze obowiązani są do uiszczania opłaty od tych napojów, które bądź szynkują, bądź sprzedają konsumentom do bezpośredniego spożycia.

Napoje te powinny być przechowane w oddzielnych, ku temu przeznaczonych lokalnościach.

Jeżeli zaś producenci i hurtowni handlarze napoje w ilościach mniejszych, jak przepisanych dla sprzedaży hurtownej, nie wprost konsumentom, lecz drobnym sprzedawcom w celu wyszynku lub dalszej sprzedaży odstępują i okoliczność ta udowodnioną zostanie, to nie są obowiązani do uiszczania opłaty.

b) Stowarzyszenia konsumcyjne, resursy, kasyna, kantyny i tym podobne przedsiębiorstwa, zakłady, korporacye i spółki, jeżeli napoje na własny rachunek lub za pośrednictwem i na rachunek osób do tego przeznaczonych (kantyniarzy, pełnomocników, zarządców i t. p.) swoim członkom lub komukolwiek innemu do użytku w granicach kraju płatnie lub bezpłatnie rozdają lub odstępują, o ile opłata od tych napojów już według ustępu *a*) nie została uiszczoną.

c) Każdy konsument od napojów sprowadzonych z zagranicy kraju dla użytku swego, swoich domowników lub trzecich osób.

Obowiązek do uiszczania opłat ciąży na wyszczególnionych wyżej przemysłowcach i spółkach, skoro tylko rozpoczną wykonywanie którejbądź czynności wyżej opisanej, bez względu, czy otrzymali koncesyę lub zezwolenie do prowadzenia przemysłu a względnie do ukonstytuowania spółki.

V. Sposób pobierania opłat krajowych konsumcyjnych.

§. 8.

Pobór będzie wykonywany:

1. We własnej administracyi podług taryfy w ustawie oznaczonej przez organa z ramienia Wydziału krajowego do tego ustanowione; albo

2. w drodze solidarnych ugód ze wszystkimi albo z większą ilością przemysłowców, trudniących się sprzedażą napojów opłacie podlegających, lub w drodze ugód z pojedynczymi przemysłowcami; albo

3. w drodze wydzierżawienia.

Osoby upoważnione do pobierania opłat na mocy zawartych ugód solidarnych lub umów dzierżawnych, wchodzą we wszystkie prawa i obowiązki Wydziału krajowego tak pod względem poboru jak i wykonywania kontroli.

Wszelkie opłaty przypadające funduszowi krajowemu tak od osób, z któremi ugoda została zawartą, jako też od dzierżawców, wreszcie od organów zajmujących się bezpośrednio poborem opłat konsumcyjnych krajowych, winne być w terminach oznaczonych wnoszone do ustanowionych przez Wydział krajowy urzędów, względnie organów poborowych.

§. 9.

W okręgach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa pobór samoistnych opłat konsumcyjnych krajowych od piwa i od wprowadzanych do tych okręgów: rumu, araku, koniaku, likierów i innych słodzonych spirytusowych napojów gorących uskuteczniać się będzie w ten sam sposób, jak pobór opłat konsumcyjnych miejskich i dodatków gminnych.

Pobór opłat krajowych w okręgach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa od rumu, araku, koniaku, likierów i innych słodzonych spirytusowych napojów gorących, wyrabianych wewnątrz tych okręgów, wykonywany będzie według przepisu §. 15. niniejszego rozporządzenia.

§. 10.

Krajowe opłaty konsumcyjne, pobrane w okręgach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, przy wyprowadzaniu opłaconych napojów po za obręb tych okręgów, będą zwracane interesowanym stronom w tych samych wypadkach i w tym samym stosunku, jak to ma miejsce według istniejących przepisów przy dodatkach gminnych.

§. 11.

We wszystkich innych miejscowościach kraju (z wyjątkiem okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa) przemysłowcy, korporacye, spółki i inne osoby w §. 7. lit. *a*) i *b*) niniejszego rozporządzenia wymienione, zajmujące się wyszynkiem lub drobną sprzedażą i dysponowaniem napojów, ulegających w myśl §. 4. ustawy opłatom konsumcyjnym krajowym, obowiązani są 1. Lipca 1891 r., a ci, którzy taki proceder po 1. Lipca 1891 rozpoczną, najpóźniej na 3 dni przed rozpoczęciem procederu podać do rąk organu poborowego właściwego okręgu oznajmienie na piśmie.

Oznajmienie to ma zawierać:

a) Imię i nazwisko podającego, rodzaj jego przemysłu lub przedsiębiorstwa, a względnie nazwę lub firmę spółki czy zakładu, którą zastępuje;

b) oznaczenie dokładne numeru konskrypcyjnego domu, nazwy ulicy, dzielnicy, miejscowości, jako też gminy, gdzie się znajdują lokalności do przedsiębiorstwa przeznaczone. Jeżeli strona posiada w obrębie okręgu kilka takich osobno położonych lokalności własnych, czy też wynajętych, powinna je osobno oznajmić;

c) opisanie szczegółowe każdej odrębnej lokalności z jej częściami (szynkownie, sklepy, magazyny, składy, piwnice, schowki, pokoje gościnne i t. p.), w których strona przechowuje, zbywa i wydaje napoje, lub to czynić zamierza, wraz z tajnemi komunikacyami, jeżeli takie w tych lokalnościach istnieją;

d) objaśnienie, czy podający sam się trudni zarządem lokalności przedsiębiorstwa, a jeżeli nie, podanie imienia, nazwiska i charakteru zastępcy, który ma udzielać organom poborowym żądanych wyjaśnień;

e) określenie, czy i z któremi lokalnościami są połączone pomieszkania strony, jej rodziny, zastępcy, sług; dalej czy te lokalności znajdują się w tem samem zabudowaniu, co lokalności określone pod *b*) i *c*), względnie gdzie się znajdują;

f) doniesienie, czy strona obowiązana do uiszczania opłat konsumcyjnych krajowych posiada lub prowadzi browary, fabryki rumu, araku, likieru,

koniaków i słodzonych spirytusowych napojów gorących i t. p., lub też handel hurtowny trunkami, opłacie krajowej podlegającymi, wreszcie czy wykonuje prawo propinacyi lub koncesyonowany wyszynk słodzonych napojów.

W tych wypadkach powinna strona oznajmić w opisie, gdzie są umieszczone odnośne lokalności przemysłowe, fabryczne i t. p., jako też, czy i jakie istnieją komunikacye między niemi a lokalnościami oznaczonemi pod *b*) i *c*).

O każdej zmianie, jaka zajdzie w szczegółach oznaczonych od *a*) do *f*) włącznie, powinna strona zawiadamiać organ poborowy przynajmniej na trzy dni przed dokonaniem zmiany, a jeżeli zmiana nastąpiła bez jej woli i winy, najpóźniej w 24 godzin po zdarzonym wypadku.

Organ poborowy może żądać urządzenia osobnego wchodu do lokalności oznaczonych pod *b*) i *c*) w taki sposób, ażeby żaden przedmiot, podlegający opłacie, w tajemny sposób nie mógł być tam wprowadzony lub wyprowadzony; może dalej żądać oznaczenia tych lokalności numerami a zewnątrz odpowiednim napisem, lub przerwania komunikacyi z lokalnościami oznaczonemi pod *f*).

Żądaniom powyższym, o ile w razie sprzeciwienia się strony przez właściwą władzę w mocy utrzymane zostaną, strona obowiązaną jest zadość uczynić kosztem własnym w czasie jak najkrótszym, względnie w terminie oznaczonym.

Do producentów i handlarzy hurtownych odnoszą się powyższe postanowienia tylko o tyle, o ile się trudnią także wyszynkiem lub sprzedażą napojów konsumentom do bezpośredniego spożycia.

§. 12.

Jeżeli przemysłowcy i inne osoby w §. 7. wymienione, z wyjątkiem prowadzących swój proceder wewnątrz okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, przy podaniu oznajmienia złożą deklaracyę, iż w lokalnościach, w których prowadzą ten proceder, ani też w mieszkaniach, składach, piwnicach do nich należących lub wynajętych, większej ilości napojów opłacie podlegających niż jeden hektoliter przechowywać nie będą, uwolnieni zostaną od składania urzędom poborowym opisów lokalności w ustępach b), c), e), f) poprzedniego paragrafu określonych.

§. 13.

Każda strona do uiszczania opłat obowiązana, która w dniu 1. Lipca 1891 posiadać będzie więcej jak $1/4$ hektolitra napojów podlegających opłacie

krajowej (z wyjątkiem okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa), obowiązaną jest napoje te zgłosić właściwemu organowi poborowemu w dniu 1. Lipca 1891.

W zgłoszeniu należy szczegółowo zamieścić rodzaj, gatunek i ilość rzeczonych napojów, jakoteż naczyń, w których się one znajdują.

Od tych zapasów, o ile są przeznaczone do bezpośredniego spożycia, opłata powinna być uiszczoną równocześnie ze zgłoszeniem.

Po 1szym Lipca 1891 powinna strona do uiszczania opłat obowiązana, zgłaszać pisemnie czy ustnie każdy dalszy przybytek napojów przynajmniej na 12 godzin przed wprowadzeniem do lokalności, na ich przechowywanie przeznaczonych.

Jeżeli strona uiszcza opłatę za zgłoszone napoje czy to zapasowe, czy po pierwszym dniu zgłoszenia sprowadzone równocześnie z wniesieniem zgłoszenia, otrzyma boletę (czyli kwit), którą należycie przechować winna.

Opłaconych napojów jednak nie może wprzód wprowadzać do lokalności wyżej oznaczonych, dopóki pomieniona boleta znajdywać się nie będzie w tych lokalnościach.

Napoje w ten sposób opłacone, są wolne od dalszej kontroli.

Organowi poborowemu służy prawo umieszczenia na naczyniach z napojami opłaconymi stosownej oznaki.

Konsumenci obowiązani do uiszczenia opłaty według §. 7. lit. c), powinni nabyte napoje przed ich sprowadzeniem oznajmić właściwemu organowi poborowemu i równocześnie z oznajmieniem uiścić przypadającą opłatę.

§. 14.

Dla strony wnoszącej zgłoszenie oznaczone w §. 13. bez równoczesnego uiszczenia opłaty, wygotuje organ poborowy arkusz zgłoszeń i rewizyi w dwóch egzemplarzach, z których jeden zatrzyma, drugi zaś doręczy stronie, oznaczając na nim dzień doręczenia.

Dalsze zgłoszenia strony interesowanej wpisywać będzie organ poborowy do obydwóch egzemplarzy arkusza zgłoszeń, które tak strona jak i organ poborowy podpiszą.

Na wypadek zatracenia przez stronę swojego egzemplarza arkusza zgłoszeń, lub uszkodzenia go w ten sposób, iż odnośne zapiski odczytać się nie dadzą, egzemplarz znajdujący się w zachowaniu organu poborowego, stanowi wyłącznie dowód prawny o stanie napojów opłaconych i nie opłaconych, nim strona otrzyma nowy arkusz.

§. 15.

Przemysłowcy i inne osoby w §. 7. wymienione, które zajmują się przeróbką spirytusu na rum, arak, likier, rozolisy, koniaki i inne słodzone napoje gorące tak zwanym domowym sposobem, czy to wewnątrz okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, (§. 9.) czy też w innych miejscowościach kraju, obowiązani są przed wprowadzeniem ich do lokalności, w których odbywa się wyszynk lub drobna sprzedaż, zgłosić je właściwemu organowi poborowemu w sposób określony w §§. 13. i 14. niniejszego rozporządzenia.

§. 16.

Od napojów umieszczonych w naczyniach nie obejmujących $1/2$ hektolitra, jako do bezpośredniej konsumcyi przeznaczonych, opłata krajowa ma być jednocześnie ze zgłoszeniem właściwemu organowi poborowemu uiszczona.

§. 17.

Napoje przy zgłoszeniu nie opłacone, nie mogą być do przeznaczonych na ich przechowywanie lokalności wprzód wprowadzone, dopóki arkusz zgłoszeń z poświadczeniem uskutecznionego zgłoszenia nie będzie się znajdował w oznaczonych lokalnościach.

Organowi poborowemu służy prawo zabezpieczenia naczyń zawierających napoje nie opłacone swoją pieczęcią lub innem urządzeniem tak, aby napoje bez wiedzy organu nie mogły być z nich usunięte.

§. 18.

Jeżeli strona chce napoje nieopłacone, lub w myśl poprzedniego paragrafu ubezpieczone:

a) użyć do wyszynku, drobnej sprzedaży, lub na swoją potrzebę;

b) przelać do naczyń mających mniej niż $1/2$ hektolitra objętości;

c) przelać do innych naczyń, obejmujących $1/2$ hektolitra lub więcej;

d) uwolnić od urządzenia zabezpieczającego, względnie zdjąć pieczęć lub inne znaki;

e) odstąpić komu trzeciemu;

f) wytransportować za granicę kraju;

powinna zamierzoną czynność przynajmniej na 12 godzin naprzód oznajmić organowi poborowemu przy przedłożeniu arkusza zgłoszeń, i w wypadkach a) i b) uiścić organowi poborowemu przypadającą od tych napojów opłatę.

Organ poborowy winien na arkuszu zgłoszeń uskutecznić odpowiednią adnotacyę, a w razie uiszczenia opłaty, wydać stronie boletę.

Usunięcia urządzeń ubezpieczających dopełnić winien organ poborowy w godzinę po zgłoszeiu lub uiszczeniu przypadającej opłaty, a gdyby tego nie dopełnił, wolno samej stronie czynności tej dokonać.

§. 19.

Napoje w arkuszu zgłoszeń zapisane, mają być odpisane bez żądania uiszczenia opłaty:

a) jeżeli strona je odstępuje innym do uiszczenia opłaty obowiązanym, lub je wysyła za granicę (§. 18.) albo zwraca producentowi;

b) jeżeli napoje zostaną przypadkowo zniszczone, strona najpóźniej w ciągu 6 godzin po zniszczeniu dostarczy wiarygodny dowód, iż to rzeczywiście nastąpiło;

c) jeżeli napój został zepsuty i do użycia dla ludzi niezdatny, i jeżeli go strona w obecności organu poborowego zniszczy lub za jego wiedzą producentowi odeśle.

VI. Grzywny początkowe i kary kontrawencyjne.

§. 20.

Wykroczenia przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia, a mianowicie:

a) nie przedłożenie w czasie właściwym opisu lokalności;

b) podanie w opisie lokalności dat i okoliczności z prawdą niezgodnych, lub zaniechanie doniesienia o zaszłych zmianach;

c) nie zgłoszenie pierwotnych zapasów lub później wprowadzanych napojów i nieuiszczenie opłaty;

d) zgłoszenie (zameldowanie) mniejszej od rzeczywistej ilości napojów;

e) przechowywanie napojów opłacie podlegających w innych lokalnościach niż wskazuje §. 11. lit. b) i c);

f) przechowywanie napojów w ilości większej niż jeden hektoliter wbrew podanej deklaracyi (§. 12.);

g) sprzeciwienie się wejściu organów poborowych i kontrolujących do lokalności w opisie wymienionych, lub z nimi połączonych;

h) naruszenie pieczęci lub innego zamknięcia urzędowego lub oznak urzędowych, jeżeli nie będzie udowodnione, że to przypadkowo nastąpiło;

i) niedostarczenie organowi poborowemu żądanych wyjaśnień o napojach opłacie podlegających, a mianowicie sprzeciwienie się przejrzeniu arkusza zgłoszeń i rewizyi;

j) wcześniejsze wprowadzenie lub wyprowadzenie napojów z lokalności w §. 11. wymienionych niż tego wymagają przepisy niniejszego rozporządzenia, karane będą przez władze polityczne według rozporządzenia ministeryalnego z 30. Września 1857, Dz. pr. p. Nr. 198 grzywnami od 1 do 100 zł. a. w. lub aresztem od 6 godzin do 14 dni, a w razie ukrócenia dochodów funduszu krajowego nadto karami kontrawencyjnemi do wysokości 20tu krotnej tej kwoty, o którą fundusz krajowy ukrócono, lub na ukrócenie narażono.

VII. Prawa organów poborowych i kontrolujących.

§. 21.

Organa poborowe mają oznaczyć siedzibę urzędową stosownym napisem na zewnątrz uwidocznionym, i są obowiązane zachować godziny urzędowe od 8. rano do 8. wieczór bez przerwy, zaś w niedzielę i święta od 8. do 10. rano i od 5. do 7. po południu.

Organom poborowym i ich zastępcom przysługują następujące prawa:

a) mogą wchodzić do przeznaczonych na przechowywanie i sprzedaż napojów lokalów przemysłowych stron, do uiszczenia opłat obowiązanych, od godziny 7. rano do godziny 9. wieczór bez względu, czy odbywa się tam jaka manipulacya z rzeczonymi napojami lub nie, żądać otwarcia takowych, gdyby były zamknięte, jak również okazania zapasów wszelkich napojów;

b) mogą sprawdzać na miejscu opisy lokalności, żądać okazania bolet (kwitów), arkuszów zgłoszeń i rewizyi, jakoteż innych poświadczeń, wydanych stronom przez organa poborowe; przeglądać je, zabierać za rewersem i sprawdzać stan napojów opłaconych i nieopłaconych;

c) spisywać, o ile tego uznają potrzebę, protokoły o wyniku czynności powyżej wskazanej, udzielać je stronom do przeczytania, zadyktowania uwag i do podpisania.

W ubikacyach zostających pod opieką prawną ustawy z dnia 28. Października 1862 (Nr. 88 Dz. u p.), poszukiwania (rewizye) mogą się odbywać tylko w miarę i wedle przepisów tej ustawy.

Doniesienia o spostrzeżonych przekroczeniach (§. 20.), mają organa poborowe wnosić do politycznej władzy powiatowej.

§. 22.

Zaległe u solidarnych spółek ugodowych lub u pojedyńczych przemysłowców kwoty ugodowe, mają być na żądanie Wydziału krajowego przez władze polityczne w drodze politycznej egzekucyi ściągane.

§. 23.

Wydział krajowy może w sprawach odnoszących się do poboru opłat krajowych konsumcyjnych znosić się z c. k. Namiestnictwem o pomoc i interwencyę władz politycznych, mianowicie przy przeprowadzaniu czynności połączonych z zawarciem ugody ze spółkami poborowemi, lub przy wydzierżawianiu tego poboru.

Wydziały Rad powiatowych obowiązane będą przychodzić Wydziałowi krajowemu z pomocą celem przeprowadzenia oznaczonych czynności, skoro ich Wydział krajowy do tego zawezwie.

Zwierzchności gmin mają w razie potrzeby udzielać organom poborowym urzędowej asystencyi przy dokonywaniu ich czynności, niniejszem rozporządzeniem określonych.

§. 24.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie równocześnie z ustawą krajową z 20. Marca 1891, Dz. u. kr. Nr. 35.

C. k. Namiestnik

Badeni w. r.